

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2019. gada 16. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšana – Direktīva 2009/110/EK – 5. panta 2. un 3. punkts – Pašu kapitāla noteikumi – Ar elektroniskās naudas emitēšanu saistītu darbību veikšanai nepieciešamais pašu kapitāls – Jēdziens “darbība, kas saistīta ar elektroniskās naudas emitēšanu” – Elektroniskās naudas emitēšana par labu pārdevējam par saņemto līdzekļu nominālvērtību

Lietā C-389/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 21. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 29. jūnijā, tiesvedībā, ko ierosinājusi

“*Paysera LT*” UAB, agrāk – “*EVP International*” UAB,

piedaloties

Lietuvos bankas,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētājas pienākumus, tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], E. Regans [*E. Regan*] (referents), K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāts: M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs: M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 27. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Lietuvas valdības vārdā – *R. Krasuckaitė*, *G. Taluntytė* un *V. Vasiliauskienė*, kā arī *D. Kriaučiūnas*, pārstāvji,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *H. Tserepa-Lacombe* un *A. Steiblytė*, pārstāves,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 4. oktobra tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 5. panta 2. punktu un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV 2009, L 267, 7. lpp.).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, ko “Paysera LT” UAB, agrāk – “EVP International” UAB (turpmāk tekstā – “Paysera”) ierosinājusi par *Lietuvos banko Priežiūros tarnyba* (Lietuvas Bankas Uzraudzības padome) lēmumu, ar kuru minētajai sabiedrībai tika izdots brīdinājums par pašu kapitāla aprēķināšanas metožu nepareizu piemērošanu noteiktām maksājumu darbībām (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 2009/110

- 3 Atbilstoši Direktīvas 2009/110 2., 7.–9. un 11. apsvērumam:

“(2) Veicot [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2000/46/EK [(2000. gada 18. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību (OV 2000, L 275, 39. lpp.)] pārskatīšanu, Komisija norādīja uz nepieciešamību pārskatīt minēto direktīvu, jo ir uzskatāms, ka daži tās noteikumi ir kavējuši īsta vienota tirgus izveidi elektroniskās naudas pakalpojumiem un šādu lietotājdraudzīgu pakalpojumu attīstību.

[..]

(7) Ir lietderīgi ieviest skaidru elektroniskās naudas definīciju, lai padarītu to tehniski neitrālu. Šai definīcijai būtu jāaptver visas situācijas, kurās maksājumu pakalpojuma sniedzējs emitē iepriekš apmaksātu uzglabātu vērtību apmaiņā pret naudas līdzekļiem, ko var izmantot maksāšanai, jo trešās personas tos pieņem kā maksājumu.

(8) Elektroniskās naudas definīcijai būtu jāietver elektroniskā nauda, kas vai nu tiek uzglabāta elektroniskās naudas maksāšanas ierīcē, kura ir turētāja rīcībā, vai arī tiek uzglabāta attālināti uz servera, un elektroniskās naudas turētājs ar to var rīkoties ar īpaša elektroniskās naudas maksājuma konta starpniecību. Šai definīcijai vajadzētu būt pietiekami plašai, lai izvairītos no tehnoloģisko inovāciju kavēšanas un lai tā ietvertu ne tikai visus elektroniskās naudas produktus, kas šobrīd ir pieejami tirgū, bet arī produktus, kas varētu attīstīties nākotnē.

(9) Konsultatīvas uzraudzības režīms elektroniskās naudas iestādēm būtu jāpārskata un vairāk jāpiemēro riskiem, ar kuriem šīs iestādes saskaras. Minētais režīms būtu arī jāpārskata ar konsultatīvas uzraudzības režīmu, kas piemērojams maksājumu iestādēm saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2007/64/EK [(2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV 2007, L 319, 1. lpp.)]. Tādēļ attiecīgie Direktīvas 2007/64/EK noteikumi elektroniskās naudas iestādēm būtu jāpiemēro *mutatis mutandis*, neskarot šo direktīvu. [..]

[..]

(11) Ir vajadzīgs režīms sākotnējam kapitālam apvienojumā ar pašu kapitālu, lai nodrošinātu atbilstīgu patērētāju aizsardzības līmeni un saprātīgu un piesardzīgu elektroniskās naudas iestāžu darbību. Ņemot vērā elektroniskās naudas specifiku, būtu jānodrošina papildu metode pašu kapitāla aprēķināšanai. Būtu jāsauglabā visaptverošas izvēles iespējas uzraudzībai, lai nodrošinātu, ka visi maksājumu pakalpojumu sniedzēji pret vienādiem riskiem izturētos vienādi, un lai aprēķina metodē ietvertu specifiskas attiecīgās elektroniskās naudas iestādes darbības situācijas. Turklāt būtu jāparedz noteikums, ka elektroniskās naudas iestādēm ir pienākums elektroniskās naudas turētāju līdzekļus turēt atsevišķi no elektroniskās naudas iestādes līdzekļiem, kas paredzēti citai uzņēmējdarbībai. Uz elektroniskās naudas iestādēm būtu arī jāattiecinā efektīvi noteikumi, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu.”

4 Saskaņā ar Direktīvas 2009/110 2. pantu “Definīcijas”:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

2) “elektroniskā nauda” ir elektroniski, tostarp magnētiski, uzglabāta monetāra vērtība, kura ir prasījums pret emitentu un kuru emitē, saņemot naudas līdzekļus, ar mērķi veikt maksājuma darījumus, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 5. punktā, un kuru pieņem fiziska vai juridiska persona, kas nav elektroniskās naudas emitents;

[..].”

5 Minētās direktīvas 5. panta “Pašu kapitāls” 2. un 3. punktā ir noteikts:

“2. Attiecībā uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām, kuras nav saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu, elektroniskās naudas iestāžu pašu kapitāla prasības tiek aprēķinātas saskaņā ar vienu no trim metodēm (A, B vai C), kas ir noteiktas Direktīvas 2007/64/EK 8. panta 1. un 2. punktā. Atbilstošo metodi nosaka kompetentās iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

Attiecībā uz elektroniskās naudas emitēšanu elektroniskās naudas iestādes pašu kapitāla prasības aprēķina saskaņā ar D metodi, kas noteikta 3. punktā.

Elektroniskās naudas iestāžu pašu kapitāls vienmēr ir tāds, kas ir vismaz vienāds ar šā punkta pirmajā un otrajā daļā minēto prasību kopsummu.

3. D metode: elektroniskās naudas iestādes pašu kapitāls, kas paredzēts elektroniskās naudas emitēšanas darbībām, ir vismaz 2 % no apgriezībā esošās elektroniskās naudas vidējā apjoma.”

6 Šīs pašas direktīvas 6. panta “Darbība” 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts:

“1. Papildus elektroniskās naudas emitēšanai elektroniskās naudas iestādes drīkst iesaistīties jebkurā no šīm darbībām:

a) nodrošināt maksājumu pakalpojumus, kas ir minēti Direktīvas 2007/64/EK pielikumā.”

7 Direktīvas 2009/110 11. panta “Emitēšana un atpirkšana” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka elektroniskās naudas emitenti, saņemot naudas līdzekļus, emitē elektronisko naudu par nominālvērtību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc turētāja pieprasījuma elektroniskās naudas emitenti jebkurā laikā un par nominālvērtību atpērk turējumā esošās elektroniskās naudas monetāro vērtību.”

Direktīva 2007/64/EK

- 8 Direktīvas 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV 2007, L 319, 1. lpp.), 4. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

[..]

- 3) “maksājumu pakalpojums” ir viena no pielikumā minētajām uzņēmējdarbībām;

[..]

- 5) “maksājuma darījums” ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja uzsākta darbība, nododot, pārvedot vai izņemot līdzekļus, neatkarīgi no maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;

[..].”

- 9 Šīs direktīvas 8. panta “Pašu kapitāla aprēķins” 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Neraugoties uz 6. pantā izklāstītajām sākumkapitāla prasībām, dalībvalstis maksājumu iestādēm izvirza prasību nepārtraukti uzturēt pašu kapitālu, ko aprēķina saskaņā ar vienu no turpmāk norādītajām trīs metodēm saskaņā ar kompetentu iestāžu izvēli atbilstīgi valsts tiesību aktiem.

A metode:

Maksājumu iestāžu pašu kapitāls ir vismaz 10 % no to fiksēto pieskaitāmo izdevumu kopsummas iepriekšējā gadā. Kompetentās iestādes var pielāgot šo prasību, ja kopš iepriekšējā gada maksājumu iestādes uzņēmējdarbībā ir notikušas būtiskas pārmaiņas. Ja attiecīgā maksājumu iestāde aprēķinu veikšanas dienā nav veikusi uzņēmējdarbību pilnu gadu, minētā prasība ir 10 % attiecībā uz tās uzņēmējdarbības plānā paredzēto pieskaitāmo izdevumu kopsummu, ja vien kompetentās iestādes neprasa veikt izmaiņas minētajā plānā.

B metode:

Maksājumu iestādes pašu kapitāls ir summa, kas nav mazāka kā kopsumma, ko veido turpmāk norādītie elementi, sareizināti ar mēroga koeficientu k , kā noteikts 2. punktā turpmāk, kur maksājumu summa (PV) ir viena divpadsmitā daļa no maksājumu darījumu kopsummas, ko maksājumu iestāde veikusi iepriekšējā gadā:

- a) 4,0 % no šīs PV daļas līdz EUR 5 miljoniem,

plus

- b) 2,5 % no šīs PV daļas virs EUR 5 miljoniem līdz EUR 10 miljoniem,

plus

- c) 1 % no šīs PV daļas virs EUR 10 miljoniem līdz EUR 100 miljoniem,

plus

d) 0,5 % no šīs PV daļas virs EUR 100 miljoniem līdz EUR 250 miljoniem,

plus

e) 0,25 % no šīs PV daļas virs EUR 250 miljoniem.

C metode:

Maksājumu iestādes pašu kapitāls ir summa, kas nav mazāka kā atbilstīgais rādītājs, kā noteikts a) apakšpunktā, sareizinot gan ar reizinājuma koeficientu, kas noteikts b) apakšpunktā, gan ar mēroga koeficientu k, kas noteikts 2. punktā:

a) Atbilstīgais rādītājs ir turpmāk norādīto lielumu kopsumma:

- procentu ienākumi,
- procentu izdevumi,
- saņemtās komisijas maksas un nodevas un
- pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi.

Katru elementu iekļauj kopsummā kā pozitīvu vai negatīvu. Ienākumus no ārkārtas posteņiem vai nestandarta posteņiem nevar izmantot atbilstīgā rādītāja aprēķinā. Trešo pušu sniegto ārpakalpojumu izdevumi var samazināt atbilstīgo rādītāju, ja izdevumus radījis uzņēmums, kas ir pakļauts uzraudzībai saskaņā ar šo direktīvu. Atbilstīgo rādītāju aprēķina iepriekšējā finanšu gada beigās, pamatojoties uz divpadsmit mēnešu novērojumiem. Atbilstīgo rādītāju aprēķina, izmantojot iepriekšējā finanšu gada datus. Tomēr pašu kapitāls, kas aprēķināts atbilstīgi C metodei, nav mazāks par 80 % no atbilstīgā rādītāja vidējā lieluma iepriekšējos trīs finanšu gados. Ja nav pieejami revidentu pārbaudīti rādītāji, drīkst izmantot darījumu aplēses.

b) Reizināšanas koeficientu iegūst šādi:

- i) 10 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas, kas ir mazāka par EUR 2,5 miljoniem;
- ii) 8 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 2,5 miljoniem līdz EUR 5 miljoniem;
- iii) 6 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 5 miljoniem līdz EUR 25 miljoniem;
- iv) 3 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 25 miljoniem līdz EUR 50 miljoniem;
- v) 1,5 % virs EUR 50 miljoniem.

2. Mēroga koeficientu k, kuru paredzēts izmantot 1. punktā minētajā B un C metodē, iegūst šādi:

- a) 0,5, ja maksājumu iestāde sniedz tikai maksājumu pakalpojumu, kas minēts pielikuma 6. punktā;
- b) 0,8, ja maksājumu iestāde sniedz maksājumu pakalpojumu, kas minēts pielikuma 7. punktā;
- c) 1, ja maksājumu iestāde sniedz jebkuru no maksājumu pakalpojumiem, kas minēti pielikuma 1. līdz 5. punktā.”

10 Direktīvas 2007/64 pielikumā “Maksājumu pakalpojumi (4. panta 3. punkts)” ir ietverts to darbību saraksts, kuras tiek uzskatītas par šādām darbībām:

“1. Pakalpojumi, kas ļauj ieskaitīt skaidru naudu maksājumu kontā, kā arī visas operācijas, kas vajadzīgas, lai maksājumu kontu varētu izmantot.

2. Pakalpojumi, kas ļauj izņemt skaidru naudu no maksājumu konta, kā arī visas operācijas, kas vajadzīgas, lai maksājumu kontu varētu izmantot.
3. Maksājumu darījumu veikšana, arī naudas līdzekļu pārskaitīšana lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja atvārtā maksājumu kontā:
 - tieša debeta maksājumu, arī vienreizēju tieša debeta maksājumu, veikšana,
 - maksājumu darījumu veikšana ar maksājumu kartēm vai līdzīgām ierīcēm,
 - kredīta pārskaitījumu, arī regulāru maksājumu uzdevumu, veikšana.
4. Maksājumu darījuma veikšana, ja uz naudas līdzekļiem attiecas maksājumu pakalpojumu lietotāja kredītlīnija:
 - tieša debeta maksājumu, arī vienreizēju tieša debeta maksājumu, veikšana,
 - maksājumu darījumu veikšana ar maksājumu kartēm vai līdzīgām ierīcēm,
 - kredīta pārskaitījumu, arī regulāru maksājumu uzdevumu, veikšana.
5. Maksājuma instrumentu izdošana un/vai iegūšana.
6. Naudas pārvedumi.
7. Maksājumu darījumu veikšana, ja maksātāja piekrišanu maksājuma darījumam pārsūta, izmantojot tālsakaru līdzekļus, digitālas vai informācijas tehnoloģiju ierīces, un maksājums notiek tālsakaru, informācijas tehnoloģiju sistēmas vai tīkla operatoram, kas darbojas tikai kā starpnieks maksājumu pakalpojumu lietotāja vārdā.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 11 *Paysera* ir saskaņā ar Lietuvas tiesībām dibināta sabiedrība, kurai *Lietuvos bankas* (Lietuvas Banka) ir izsniegusi licences elektroniskās naudas iestādes un maksājumu iestādes darbības veikšanai, atbilstoši kurām tā ir tiesīga emitēt elektronisko naudu un sniegt ar šādas naudas emitēšanu saistītus pakalpojumus, kā arī citus maksājumu pakalpojumus.
- 12 Lietuvas Bankas Uzraudzības padome pēc tās veiktās *Paysera* darbības pārbaudes ar apstrīdēto lēmumu izdeva šai sabiedrībai brīdinājumu un uzdeva pārtraukt elektroniskās naudas iestāžu pašu kapitāla aprēķina noteikumu pārkāpšanu.
- 13 Lietuvas Bankas Uzraudzības padome būtībā atteicās atzīt par maksājumu pakalpojumiem, kas saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanu, šādas prasītājas pamatlietā veiktas darbības:
 - (maksājumus) pārskaitījumus, kurus elektroniskās naudas turētājs no elektroniskās naudas iestādē atvārtā elektroniskās naudas konta veicis uz trešo personu kontiem kredītiestādēs (turpmāk tekstā – “I pakalpojums”);
 - maksājumu par to elektroniskās naudas iestādes klientu (tirgotāju) piegādātajām precēm un/vai sniegtajiem pakalpojumiem, kuriem ir elektroniskās naudas konti, iekasēšanu no personām, kas iegādājas šādas preces vai pakalpojumus un kas nepiedalās elektroniskās naudas sistēmā (turpmāk tekstā – “II pakalpojums”).

- 14 Pēc tam, tā kā *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, Lietuva) ar 2016. gada 13. janvāra nolēmumu noraidīja par apstrīdēto lēmumu celto prasību, prasītāja pamatlietā iesniedza apelācijas sūdzību *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa).
- 15 Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai I un II pakalpojums ir kvalificējami par “maksājumu pakalpojumiem, kas saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanu” vai nav.
- 16 Šādos apstākļos *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Direktīvas 2009/110] 5. panta 2. punkts, to lasot saistībā ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir interpretējams tādējādi, ka tādos apstākļos kā šajā lietā par maksājumu pakalpojumiem, kas ir (vai nav) saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanu, uzskata:

- a) maksājuma darījumu, ar kuru pēc elektroniskās naudas turētāja pieprasījuma (norādījuma) elektroniskās naudas iestādei (emitentam) par nominālvērtību atpirkto elektronisko naudu (atpērkamos līdzekļus) pārskaita uz trešās personas bankas kontu, un
- b) maksājuma darījumu, ar kuru pēc pārdevēja norādījuma preču un/vai pakalpojumu pircējs (maksātājs) maksā par precēm un/vai pakalpojumiem, veicot līdzekļu pārskaitīšanu/maksājumu elektroniskās naudas iestādei (elektroniskās naudas emitentam), kas, saņemot šos līdzekļus, emitē elektronisko naudu par saņemto līdzekļu nominālvērtību par labu pārdevējam (elektroniskās naudas turētājam)?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 17 Uzdodot savu jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2009/110 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi maksājumu pakalpojumu ietvaros sniegti elektroniskās naudas iestāžu pakalpojumi kā pamatlietā aplūkotie ir uzskatāmi par darbībām, kas saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu.
- 18 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu elektroniskās naudas iestādēm ir jāievēro noteiktas prasības pašu kapitāla jomā.
- 19 It īpaši no minētās direktīvas 5. panta 2. un 3. punkta izriet, ka, runājot par elektroniskās naudas emitēšanas darbību, elektroniskās naudas iestāžu pašu kapitāla prasības tiek aprēķinātas saskaņā ar D metodi un tām ir jābūt vismaz 2 % no apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējā apjoma.
- 20 Savukārt tādu darbību gadījumā, kuras nav saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu un kuras tādēļ ir uzskatāmas par maksājumu pakalpojumu Direktīvas 2007/64 4. panta 3) punkta izpratnē, elektroniskās naudas iestādes pašu kapitāla prasības tiek aprēķinātas saskaņā ar vienu no trim metodēm (A, B vai C), kas ir noteiktas šīs direktīvas 8. panta 1. un 2. punktā.
- 21 No tā izriet, ka, ņemot vērā ar katru no šīm metodēm saistīto pašu kapitāla apmēru, elektroniskās naudas iestādei ir jābūt lielākam pašu kapitālam, ja tas tiek aprēķināts atbilstoši A, B vai C metodei, nekā tad, ja tas tiek aprēķināts atbilstoši D metodei.
- 22 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, runājot par maksājumu pakalpojumiem, kas saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanu, ar Direktīvas 2009/110 5. panta 2. un 3. punktu ir izveidots izņēmums no Direktīvā 2007/64 paredzētajiem pašu kapitāla noteikumiem, ciktāl šie pakalpojumi ir saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanas darbību.

- 23 Tādējādi, lai noteiktu, vai pamatlietā aplūkotie pakalpojumi ir uzskatāmi par darbībām, kas ir saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu, ir jānosaka, vai šie pakalpojumi ir cieši saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanu vai atpirkšanu.
- 24 Jēdziens “elektroniskās naudas emitēšana” Direktīvā 2009/110 nav definēts, un tās 2. panta 2. punktā ir vienīgi precizēts, ka jēdziens “elektroniskā nauda” ir jāsaprot kā elektroniski, tostarp magnētiski, uzglabāta monetāra vērtība, kura ir prasījums pret emitentu un kuru emitē, saņemot naudas līdzekļus, ar mērķi veikt maksājuma darījumus, kā definēts Direktīvas 2007/64 4. panta 5) punktā, un kuru pieņem fiziska vai juridiska persona, kas nav elektroniskās naudas emitente.
- 25 Direktīvas 2007/64 4. panta 5) punktā maksājuma darījums savukārt ir definēts kā maksātāja vai maksājuma saņēmēja uzsākta darbība, nododot, pārvedot vai izņemot līdzekļus, neatkarīgi no maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem. Turklāt, kā izriet no šīs direktīvas 4. panta 3) punkta, skatot to kopā ar minētās direktīvas pielikumu, maksājuma darījuma veikšana, tostarp naudas līdzekļu pārskaitīšana maksājumu kontā, ir maksājumu pakalpojums.
- 26 Tāpat ir jānorāda, ka Direktīvas 2009/110 11. panta 2. punktā elektroniskās naudas emitentiem ir noteikts pienākums pēc elektroniskās naudas turētāja pieprasījuma jebkurā laikā un par nominālvērtību atpirkt turējumā esošās elektroniskās naudas monetāro vērtību.
- 27 Saistībā ar “atpirkšanas” jēdzienu, kurš Direktīvās 2007/64 un 2009/110 nav definēts, ir jānorāda, ka tas nozīmē elektroniskās naudas pārveidi tās nominālajā vērtībā un sekojošu pēc elektroniskās naudas turētāja pieprasījuma veiktu naudas līdzekļu pārvedumu. Šajā ziņā minētajās direktīvās nav prasīts, lai šie naudas līdzekļi tiktu pārvesti uz elektroniskās naudas turētāja vai trešās personas kontu.
- 28 Tā kā elektroniskās naudas emitēšana automātiski un bez nosacījumiem ietver tiesības uz atpirkšanu, jēdziens “maksājumu pakalpojums, kas saistīts ar elektroniskās naudas emitēšanu” ietver arī elektroniskās naudas atpirkšanu Direktīvas 2009/110 5. panta 2. punkta izpratnē.
- 29 Līdz ar to maksājumu pakalpojums, kas sniegts ar mērķi ļaut atpirkt elektronisko naudu par tās nominālvērtību, ir uzskatāms par darbību, kas saistīta ar elektroniskās naudas emitēšanu.
- 30 Lai noteiktu, vai pamatlietā aplūkotie pakalpojumi ir uzskatāmi par maksājumu pakalpojumiem, kas saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanu, tādējādi ir jānosaka, vai ar šo pakalpojumu sniegšanu tiek uzsākta elektroniskās naudas emitēšana vai atpirkšana viena un tā paša maksājuma darījuma ietvaros.
- 31 Šajā ziņā I pakalpojums ir maksājuma darījums, ar kuru pēc elektroniskās naudas turētāja rīkojuma elektroniskās naudas iestāde atpērk naudas līdzekļus par to nominālvērtību un pārved tos uz trešās personas bankas kontu.
- 32 Ciktāl naudas līdzekļi tiek atpirkti vienīgi ar mērķi veikt to pārvedumu un tas notiek viena un tā paša maksājuma darījuma ietvaros, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, tāds pakalpojums kā I pakalpojums var tikt uzskatīts par saistītu ar elektroniskās naudas emitēšanu Direktīvas 2009/110 5. panta 2. punkta izpratnē.
- 33 Runājot par II pakalpojumu – to veido darījums, ar kuru preču vai pakalpojumu pircējs pēc pārdevēja rīkojuma šajā ziņā veic līdzekļu pārvedumu elektroniskās naudas iestādei, kura, saņemot šos līdzekļus, emitē elektronisko naudu par labu pārdevējam (elektroniskās naudas turētājs).
- 34 Neskarot iesniedzējtiesas veicamo pārbaudi, tāds pakalpojums kā II pakalpojums arī ir tieši saistīts ar elektroniskās naudas emitēšanu, jo ar naudas līdzekļu pārvedumu automātiski un viena maksājuma darījuma ietvaros tiek uzsākta elektroniskās naudas emitēšana. Naudas līdzekļu pārvedums tādējādi ir saistīts ar elektroniskās naudas emitēšanu.

- 35 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2009/110 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi maksājuma darījumu ietvaros sniegti elektroniskās naudas iestāžu pakalpojumi kā pamatlietā aplūkotie ir uzskatāmi par darbībām, kas saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu, minētās tiesību normas izpratnē, ja ar šiem pakalpojumiem viena un tā paša maksājuma darījuma ietvaros tiek uzsākta elektroniskās naudas emitēšana vai atpirkšana.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 36 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi maksājuma darījumu ietvaros sniegti elektroniskās naudas iestāžu pakalpojumi kā pamatlietā aplūkotie ir uzskatāmi par darbībām, kas saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu, minētās tiesību normas izpratnē, ja ar šiem pakalpojumiem viena un tā paša maksājuma darījuma ietvaros tiek uzsākta elektroniskās naudas emitēšana vai atpirkšana.

[Paraksti]